

Banu Birecikligil'in bellek kaymaları

Resim sanatının bugün kullandığı görsel dil yerinden fırlamış, patlamaya hazır bir saat zembereğine benziyor. Kendi kendisini doğuran, kuruldukça yuvasından uzaklara sürüklenecek olan bir mekanizma bu.

Yüksek ve alçak sanat olarak tarif edilen tüm yazılı ve görsel ürünleri bünyesinde barındıran, her türlü "kitsch'i övgüyle tartışma içerisine davet eden, sokak kültürüne ait her türlü kayıtdışı bilgiyi olumlayan bir bakışa sahip bir zemberekten söz ediyoruz. Doğal olarak bu bilginin görünürlük hali de kendine özgü bir gelişim sergiliyor. Klasik veya modernist süreçte beliren ve resim sanatıyla özdeşleşen anlam ve anlatım sorunları da bu süreçte değişime uğruyor.

Gerçek ve kurgu

2000'li yıllarda bu değişimi sanatına yansıtan genç bir kuşak belirdi. Galeri X-ist'te gerçekleştirdiği "Kayıp Manzaa" sergisiyle Banu Birecikligil, de bu yeni anlam dilini üreten ve yeni baştan yorumlayan sanatçılardan biri konumunda.

Birecikligil, çalışmalarını Berlin ve İstanbul'da sürdüren bir sanatçı. İstanbullu izleyiciler onu tuhaf kent betimlemeleri içerisinde yoluna yitiren, anlamsız imgelerle karşılaşmanın sarhoşluğunu yaşayan figürleri görünür kıldığı

çalışmalarıyla tanıdı. Gerçekliğin masalsi ve gerçeküstü olana göz kırptığı bu resimlerde sanatçı, bugünkü kent hayatına yeni bir atmosfer kazandırıyor. Çocukluk anıları ile belleğin bitimsiz ormanlardaki yolculuğunun karışımıydı bu resimler. Doğal olarak çocuksu, nostaljik ve eğlenceli bir hava banıdırıyordu.

Birecikligil yeni sergisinde, bu sefer cinderden, perilerden, çocuk masallarından devraldığı canlı, yaratık ve figürlerle "gerçek"le "kurgu"nun yer değiştirdiği bir dünya tasarlıyor. İmgeler, imajlar, başka hikâyelerin kahramanları, yeraltı ve yerüstü dünyasına ait tüm görsel veriler onun ilgi sahasının içine giriyor.

Bir dip dalgıç gibi

Belleğin, bildiği, okuduğu, duyduğu tüm görsel ve yazılı bilgiyi yer yer gizemli yer yer şizoid bir atmosferle ördüğü bu resimler, bugünün imaj ve imge dünyasının ne kadar birbirinin içerisine kaybolduğunu gösteriyor. Dünya var ve Birecikligil kendisine, onun içerisinde bir dip dalgıç gibi yarı karanlık yarı sezgisel bir yol kuruyor.

Hal böyle olunca resimler birbirleriyle konuşuyor hatta diziler halinde görünür olmaya başlıyor. Birecikligil bir hikâye anlatıcısı değil, daha çok belleği kaymalarla yerine oturmaya çalışan bir ruya anlatıcısı olarak görülmesi. Sözler ve imgeler arasında sıkışan, dünyayı parçalı bir bellekle biriktirip, karıştıran bir sanatçı Birecikligil. Bu ilginç sergi, 12 Ocak'a kadar izlenebilir, sakın kaçırmayın!